

[Simonsen.]

beløbslofter og samtidig forhøjelse af loftet fra 80 til 90 pct. jo tages forskud på den egentlige drøftelse om en dagpengereform. Hr. Finn Christensen har været inde på det i sin ordførertale, og ministeren henviser i sin fremsættelsestale til forslag af lignende karakter fra den tidligere regering, idet man i foråret 1971 fremsatte et forslag til en dagpengereform, hvor der også var maksimumssatser på 90 pct. Men det var jo i forbindelse med en samlet reform på området, hvor der blev taget stilling til samtlige ting.

Jeg må måske lige i denne forbindelse knytte en bemærkning mere til hr. Finn Christensen, når han taler om, at nu nærmer vi os realiseringen af de harmoniseringsbestræbelser på dagpengeområdet; som socialreformkommissionen går ind for. Hertil vil jeg gerne sige: vi er og har altid været enige i det fornuftige i at harmonisere dagpengeydelse, men det er så sandelig et spørgsmål om, på hvilket niveau vi gør det. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom på det lidt paradoksale i, at man først fremsætter et forslag om forhøjelse af satserne for arbejdsløshedsforsikringen, der i forvejen har de bedste betingelser, og dernæst fremsætter et nyt forslag for at få sygedagpenge, ulykkesforsikring og barseldagpenge op på det allerede foreslåede forhøjede dagpengebeløb på arbejdsløshedsforsikringsens område. Det er at harmonisere på et meget højt niveau, og det var måske rimeligt, at vi harmoniserede foreløbig på det maksimale niveau blandt dem, der fandtes for øjeblikket. Det synes jeg var den første relevante diskussion, som vi skulle igennem.

Derfor må jeg egentlig sige, at jeg er lidt ked af, at forslaget kommer frem med så vidtgående forbedringer, som tilfældet er, for jeg mener, at det kommer til at forskertse chancerne for reelt at nå frem til en fornuftig dagpengereform, når vi, som vi alle ved, fra 1973 i hvert fald skal gøre et eller andet på dette område i henhold til det, vi har foretaget inden for sygesikringsloven. Jeg vil gerne fastslå i denne forbindelse, at fordi vi som deltager i den tidligere regering har taget stilling til nogle af de synspunkter, der ligger i dette forslag, behøver det ikke medføre, at vi i dag kan tilslutte os dem fuldt og helt. Jeg har allerede givet mange argumen-

ter i denne forbindelse og vil føje nogle flere til.

Det første skal være dette, at vi allerede i foråret 1971 havde store betænkeligheder ved de mange penge, som det kostede at gennemføre en dagpengereform. Vi gjorde gældende på det tidspunkt, at vi mente, der var grund til at diskutere, hvordan vi kunne passe det ind i det økonomiske system.

Dernæst må vi også slå fast, at forslaget om 90 pct. loftet hang sammen med et helt andet kontrolsystem over for dem, der bliver ramt af sygdom, barsel eller ulykke, fordi det var arbejdsgiverne, der overtog de 10 første dagpengedage; det gav en helt anden kontrolmulighed. Det er en kontrolmulighed, som ikke eksisterer i relation til det forslag, regeringen her kommer med.

Endelig havde det forslag, vi dengang lagde frem, sammenhæng med den almindelige prioriteringsorden, som den pågældende regering lagde frem, og med de mange forslag, som vi behandler i denne tid, må vi sige, at denne prioriteringsorden er forrykket på en sådan måde, at min konklusion, som jeg nævnte det før, ikke kan undgå at blive, at jeg synes nok, at de store forhøjelser gør det meget vanskeligt for os at få en fornuftig løsning på en dagpengereform, der gælder alle borgere i dette samfund, der giver dem ydelser på et rimeligt grundlag, og som giver ydelser, der er afpasset efter den økonomiske situation.

Jeg skal ikke foruddiskontere debatten, men bare på nuværende tidspunkt sige, at såfremt flertallet majoriserer disse forslag igennem her, så tror jeg, at mange problemer vil vise sig meget vanskelige, når vi kommer til at skulle tage stilling til dem, for så er udgangspunktet, 90 pct.s dækning og et maksimumsbeløb på 106 kr., allerede indført her i folketinget.

Jeg tror, det må være blevet ret klart efter de bemærkninger, jeg er kommet med her, at vi ikke ser os i stand til at medvirke til disse forslag på nuværende tidspunkt, og jeg skal blot føje et lille hjertesuk til i denne forbindelse. Der står i lovforslaget, at det skal træde i kraft pr. 1. april 1972. Vi har i dag den 9. marts, og jeg har forstået, at betænkninger skal afgives inden den 17. marts, for at lovforslag kan blive færdigbehandlet, så loven kan træde i kraft den 1.